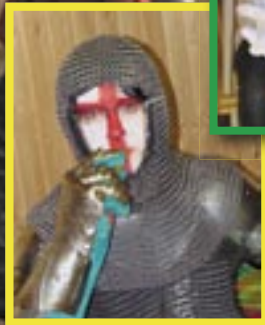

PATHFINDER

ČSL 6 roku 2011

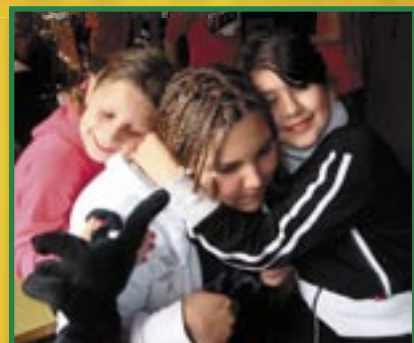
Oddíl Ararat
Divoké včely

Karneval
Severní hvězdy

SEVERNÍ HVĚZDY
1. - 3. 4. 2011
PETROVICĚ-SELEŠKA

BOJ

V současném světě, zejména v jeho bohatší a demokratické části, je stále populárnější přístup k životu, který hlásá: „Věř si, čemu chceš, zároveň však dopřej stejné právo lidem kolem sebe. Pravda není důležitá. Když ti tvoje filozofie vyhovuje a zároveň tím neškodíš ostatním, tak prosím. Je to tvá cesta.“ Mnozí rodiče, ať už vědomě, nebo bezděky, takto vychovávají své děti. Smyslem života je vybudovat si svoje místo na slunci, objevit to, co ti funguje, a být v míru s ostatními. Na druhém břehu tohoto přístupu k životu pak jsou různé fundamentalistické skupiny. Nejrozšířenější jsou samozřejmě v chudší části světa. Tam, kde svoboda jednotlivce nemá moc místa. Často neváhají užít nejhrubějšího násilí k prosazování své pravdy. Je snadné zjednodušovat a myslet si, že tento přístup patří do toho „necivilizovaného“ světa, zatímco sem patří onen první. Jak však vychovávat děti? K čemu je vést? K míru se všemi, nebo k válce proti všem?

Myslím teď na Ježíšova slova: „...**Nemyslete si, že jsem přišel na zem uvést pokoj, nepřišel jsem uvést pokoj, ale meč...**“ (Mt 10,34–39). Hledat pravdu a přijímat ji do svého praktického života může přinášet napětí, nedorozumění a možná i boj mezi mnou a mými nejbližšími. Součástí Ježíšova působení zde na zemi bylo uvědomit člověka o tom, že zde nejsme doma. Jsme tu na nepřátelské půdě. Můj život je součástí velké bitvy za pravdu. Jedna strana se snaží urvat co největší část „území“, ta druhá zase co největší „území“ osvobodit. Být součástí té svobodné části znamená ztotožnit se s ní. Vzít do ruky pomyslný meč a přihlásit se k pravdě, mít odvahu s láskou stát za pravdou i proti proudu většiny. Takto proměněné srdce člověka nemůže být lhostejné k falši naplněným životům druhých. Lhostejnost nelze skrývat za toleranci. Živý křesťanský rodič, učitel nebo vůdce oddílu je čitelný. Děti, které jsou kolem něho, vidí jeho skutečné hledání pravdy, jeho boj žít pravdu navzdory mnohému nepochopení a snaze o svedení k něčemu zdánlivě příjemnějšímu nebo výhodnějšímu. Mají v něm oporu pro své první krůčky k hledání pravdy.

Ve znaku Klubu Pathfinder je meč. Je to symbol kontroverzní. Některé dráždí, jiní v něm vidí Boží slovo, ještě dalším je lhostejný – ostatně jako téměř cokoli. Jsou produktem dnešní doby. Mně vždycky znovu připomíná to, kdo jsem na této zemi a jaký je můj úkol. Nejsem tu proto, abych se zabydlel, ale abych přijal Boží dar plného života a pak si tu svobodu nenechal vzít. Jsem tu proto, abych byl čitelný pro všechny, kteří se snaží zorientovat. A věřte, mezi dětmi je jednoznačně největší procento těch, kteří opravdově hledají pravdu. Rodič, učitel a vůdce tuto touhu mohou navždy zahubit, anebo stát jako správný vojevůdce své rodiny nebo oddílu v čele bitvy. Myslím teď na závěr všech dopisů církvím z knihy Zjevení Jana: „**Kdo zvítězí, tomu dám...**“

Chci být mezi vítězi! Chci děti i dospělé lidi kolem sebe vést k vítězství!

DAVID Č.

DWIGHT MOODY

POKRAČOVÁNÍ Z MINULÉHO ČÍSLA...

Dwightovi se práce s dětmi ohromně dařila. Přicházelo stále více dětí a také měl stále více spolupracovníků, kteří děti učili. Ve světě ale vypukla válka. Dwight začal kázat vojákům o Pánu Bohu. Najednou si uvědomil, jak je každý člověk pro Pána Boha důležitý, a chtěl oslovit každého vojáka a říct mu o tom, jak jej Pán Ježíš miluje. Nakonec se dostal i na bitevní pole, kde se snažil povzbuzovat umírající vojáky a dávat jim naději. Válka Dwighta velmi změnila. Cílem jeho života bylo přivést k Pánu Bohu co nejvíce lidí.

Po válce se Dwight snažil zase pravidelně pracovat ve své škole. Ta se rozrostla. Už se nestarala jen o chudé děti, ale také o mládež. Stala se z ní organizace, které dali jméno Ymca.

Dwight se oženil. Vzal si za ženu krásnou a tichou Emmu, která mu byla dokonalou manželkou. Ve všem ho podporovala a udělala z něj kultivovanějšího člověka. Narodila se jim dcerka Emmička. Maminka Emma měla ale vážné zdravotní problémy a lékaři jí doporučili, aby odjela do Anglie, protože tam je lepší vzduch a bude se jí tam lépe dýchat. Dwight svoji ženu do Anglie doprovázel. Tam navštívil mnoho evangelizačních shromáždění a setkal se s lidmi, kteří mluvili o Pánu Bohu k velkému zástupu lidí. To obdivoval. Toužil také takhle pracovat. Nakonec přece jen dostal příležitost a začal kázat. Jeho kázání měla velkou sílu a mnoho lidí přijalo Pána Ježíše do svého srdce.

Když se vrátil do Ameriky, pořádal velká shromáždění. Přicházelo na ně tisíce lidí. Dwight kázal o tom, jak Pán Bůh nenávidí hříchy a hříšníky, a proto se musíme obrátit k němu, abychom neskončili v pekle. Tehdy k němu přijel Moorhouse, jeden mladík z Anglie, a chtěl, aby mu dovolil kázat. Dwight nebyl příliš nadšený, ale dal mu tu možnost. Tehdy Dwight poprvé uslyšel o tom, že Pán Bůh miluje i hříšníky, že nám hříchy odpouští. Moorhouse mluvil hlavně o lásce a o odpuštění. To bylo pro Dwighta něco úplně nového. Začal více studovat Bibli, poslouchat, co mu chce Bůh říct, a změnil svá kázání.

Jindy zase v první lavici seděly dvě ženy a celou dobu se za něj modlily. Dwight byl velmi nervózní. Nechtěl, aby se modlily za něj, ale za lidi v sále, aby uvěřili. Jenže tyto dvě ženy se modlily pořád dál a dál, aby byl Moody naplněn Duchem svatým. A sám postupně také začal prosit, aby ho Pán Bůh naplnil Duchem svatým, ale nic se nestalo. Moody z toho byl hrozně nešťastný. Ale v koutku duše věděl, že Pán Bůh chce, aby opustil Chicago a odešel kázat lidem do celého světa. To ale nechtěl udělat. Pán Bůh ho nemohl naplnit Duchem svatým, když ho Dwight nechtěl poslechnout.

Trvalo dlouho, než se vzdal. V tu chvíli se ale Dwightovi velice ulevilo. Najednou jeho duši zaplavil Boží pokoj a světlo a on byl naprosto pokojný. Věděl, že teď už bude poslouchat Boha a půjde tam, kam mu řekne.

Jeho cesty vedly do Anglie. I když měl obavy, jak ho tam přijmou, všude, kde byl, naplnili lidé sály až k prasknutí. Na jeho bohoslužby přicházelo až 20 000 lidí! Lidé odevzdávali svá srdce Pánu Bohu a jejich životy se měnily. Všichni byli k sobě navzájem mnohem přátelštější, také zakládali organizace, které podporovaly chudé. Moody organizoval bohoslužby pro ženy, pro mládež, nebo také pro alkoholiky.

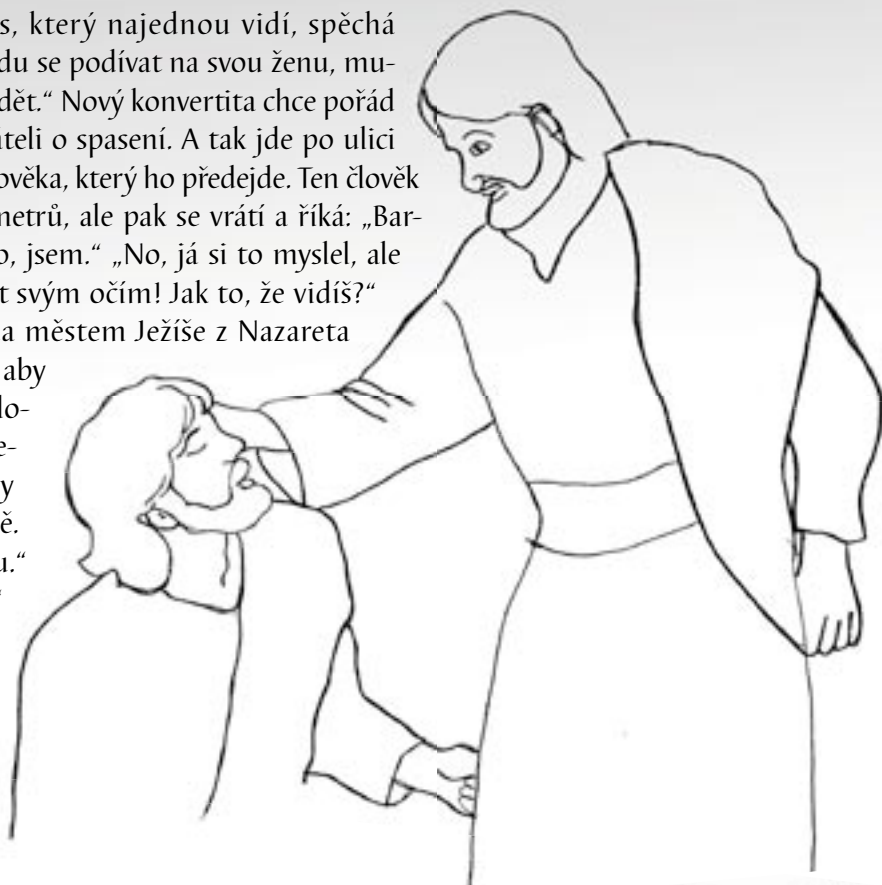
Postupně objel celou Anglii, Skotsko i irský Dublin. Když se vrátil do Ameriky, začal evangelizovat celou Ameriku a zanedlouho se lidé ze všech koutů země obraceli k Pánu Ježíši.

Když ukončil evangelizaci v celé Anglii i Americe, odstěhoval se do rodného Northfieldu a založil tam školu pro chudé chlapce a dívky. Nakonec založil ještě seminář v Chicagu. Ten stojí dodnes a nese název Moodyho biblický institut.

JADV

UKÁZKA Z JEHO KÁZÁNÍ:

Slepý Bartimaioš, který najednou vidí, spěchá do Jericha a říká: „Jdu se podívat na svou ženu, musím jí všechno povědět.“ Nový konvertita chce pořád mluvit se svými přáteli o spasení. A tak jde po ulici a najednou potká člověka, který ho předejde. Ten člověk ujde ještě několik metrů, ale pak se vrátí a říká: „Bartimai, jsi to ty?“ „Jo, jsem.“ „No, já si to myslel, ale nemohl jsem uvěřit svým očím! Jak to, že vidíš?“ „Ale, potkal jsem za městem Ježíše z Nazareta a poprosil jsem ho, aby se nade mnou smíloval.“ „Ježíše z Nazareta! Cože? On je tady u nás?“ „Samozřejmě. Přímo tady v Jerichu.“ „Rád bych ho viděl!“ řekl ten člověk a už uháněl po ulici dál.

ODDÍL: ARARAT DIVOKÉ VČELY

Ahoj kamarádi,
naš plzeňský oddíl má tři družiny, celkem třicet tři děti a sedm vedoucích. My, Divoké včely, jsme nejstarší. Je nás čtrnáct a dva vedoucí – Katka a David. Scházíme se od roku 2007 a máme za sebou pěknou řádku schůzek, výprav, expedic a čtyři tábory. O tom všem si můžete přečíst na našem blogu www.divokevčely.blogspot.com.

Máme i svůj strom – ginkgo. Na ten jsme si sami vydělali a sami jsme ho zasadili. Prožíváme spolu bezva dobrodružství.

ODPOVĚDI Z NAŠÍ VČELÁCKÉ MINIANKETY:

PROČ SE KAMARÁDÍŠ SE VČELAMI?

VOJTA: „Kamarádím s nimi, protože se jim můžu svěřit a je s nimi zábava.“

DOMINIK: „Protože jsou kamarádský, rádi jedí bonbony.“

MARTIN: „Protože mají smysl pro humor, chtějí hrát vybíjenou.“

MARTÍNEK: „Se Včelami kamarádím, protože jsou super a vždycky si jdeme hrát ven.“

TVŮJ NEJLEPŠÍ VČELÍ ZÁŽITEK?

LUCKA: „Zatím nejvíc se mi líbilo, jak jsme na Robinzonádě jeli na raftu přes rybník.“

ELIŠKA: „Nejvíc se mi líbilo na táboře, protože jsem celých čtrnáct dní mohla bydlet s Luckou ve stanu.“

ANEŽKA: „Nemám moc zážitků, ale mezi ty, co mám, patří Klatovský byznys, konkrétně večerní skákání na míčích. Nejlepší bylo někomu podkopnout míč pod zadek, a on si pak sedl na zem. AU!“

TEREŽKA: „Můj nejlepší včelí zážitek je výprava na kolech, i když mě pak děsně bolel zadek.“

NÁŠ POKŘIK:

„My jsme parta kamarádů,
co nepozná nikdy zradu.
Přírodu, tu rádi máme,
navzájem si pomáháme.
Hry si rádi zahrajem,
Divoké včely se jmenujem.
Medu zdar!“

MÁŠ RÁD MED?

KOU: „Med... Ani nevím, jak ho popsat. Je sladký, měkký a velice kalorický a dobrý. Vřele doporučuji.“

KLÁRKA: „K jídlu jo, ale ne jako nástrahu (třeba na židli).“

TOM: „Ano. Med mám rád na všechny způsoby (třeba se smetanou).“

MARUŠKA: „Mám ráda med s máslem a chlebem.“

No, už musíme letět. To víte, všechno kvete,
a tak máme napilno...
Jaru a medu zdar!

VČELY

AHOJ, MÁŠ MINUTKU?

Vezmi svoji Bibli a sedni si k otevřenému oknu. Dýchej ten nádherný teplý vzdušek a začti se do 2. kapitoly listu Efezským. Tato kniha je mnohem složitější než Markovo evangelium, a proto možná budeš potřebovat, aby ti rodiče pomohli. Neboj se poprosit je o pomoc.

A nezapomeň, že i tentokrát budeme odměňovat ty, kteří budou posílat své odpovědi na moje otázky a vydrží až do konce studovat se mnou celou knihu Efezským! Tak do toho!

1. Co znamená: „***1 vy jste byli mrtví pro své viny a hříchy...***“?

- byli jsme mrtví a vstali jsme z mrtvých
- kvůli neposlušnosti jsme byli duchovně mrtví = odříznuti od Pána Boha

2. Proč člověk propadá Božimu soudu? (v. 3)

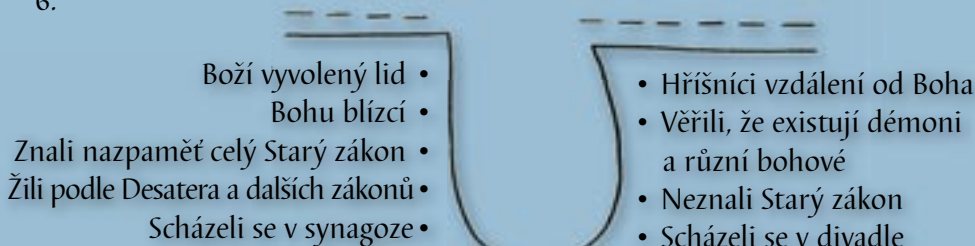
3. Jak nás Pán Bůh probudil k životu? Koho poslal, aby nás zachránil?

4. Co je to spasení? Škrtni, co není pravda.

- Boží dar
- když se snažíme být co nejlepší
- není z našich skutků

5. Pro co nás Pán Bůh stvořil? Co máme tady na zemi dělat?

6.

KŘEŠTANÉ

■ JEŽÍŠ KRISTUS

JADv

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

www.bezvacity.cz

REDAKCE: Jana Dvořáčková, Štolcova 64, 618 00 Brno • E-MAIL: advent@pathfinder.cz